

Es lluita amb gran violència a les portes de Catalunya

A Llevant, les forces republicanes han conquistat Masegoso, Los Centenares i ha ultrapassat Terriente

L'enemic ha aconseguit ocupar Alcarraç

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra d'ahir:

EXERCIT DE TERRA:

EST. — La lluita insistent en els sectors d'aquest Exèrcit continua amb les mateixes característiques de gran duresa.

Al sector de Barbastro, l'enemic aconseguió avançar la seva línia fins a Monzón i Binaced.

Ajudat per masses d'aviació i artilleria, ocupà Alcarraç, a la zona de Fraga, malgrat l'energètica resistència dels nostres soldats.

Al Sud de l'Ebre, forces properes conquistaren la cota 1097. Es combaté amb extraordinària intensitat en les proximitats del vèrtex de San Joaquín. També s'ha rectificat a avantguarda la nostra línia al sector d'Ejülvie. S'ha obtingut la conquesta de posicions de gran valor estratègic.

Força pressió rebel, al sector de Calanda, obliga les nostres forces a evacuar Cerollera.

L'aviació lleial ha realitzat diversos i molt eficaços serveis de bombardeig i metrallament contra concentracions i columnes enemigues.

LLEVANT. — Les tropes lleials combaten a la serralada de Gálvez, al N.O. de Terriente, poble que han rebassat en el seu avanç.

Altres forces properes ocuparen Masegoso.

També hem conquistat Los Centenares i hem rebutjat completament els contraatacs de l'enemic, que ha sofert moltes baixes.

ALTRES EXERCITS. — Sense novetats.

Nota facilitada pel Ministeri de Defensa Nacional:

A les set de la tarda un hidro-facètic ha bombardejat i metrallat Hospital, Coll de Balaguer i Sant Vicenç de Calders.

Nota del Ministeri de Defensa Nacional:

Aquest matí, a les 8.30, cinc trimotors «Junkers» llançaren 50 bombes sobre Castelló. Destruïren quinze cases i causaren algunes víctimes.

A les 10.44, tres trimotors bombardejaren Salou i seguidament Tarragona.

“Una paraula única: Guerra! Tots en peu de guerra; tots hem de donar la vida si cal per la guerra, per a guanyar la victòria, per l'honor, el deure, la glòria i la vida de Catalunya.”

(Del discurs del President Companys)

De Lister al President Negrín

«No deixarem les armes que el noble ens ha llurat per a la seva defensa, mentre quedi un traïdor en peu i un invasor a Espanya»

A la Presidència del Consell s'ha rebut el telegrama següent, signat pel tinent coronel Lister i pel comandant de la seva Brigada:

«En nombre de les comunitats de esta División y propio, haciéndolo en el nombre de todos ellos, le comunicamos nuestra voluntad, que es de todo el Ejército, de seguir luchando hasta la total derrota del fascismo. Voluntad incommovible de vencer, es la de todos nuestros soldados. Aplastar a los vacilantes, los traidores, los pessimistas y los cobardes. No dejaremos las armas que el pueblo nos ha entregado para su defensa, mientras quede un traïdor en pie y un invasor en España. Ellos no pueden convencer con un pueblo admirable como el nuestro, ni menos ostentando cargos de responsabilidad. Único compromiso de los dignos hijos de España, es machacar a la canalla fasciosa. Nuestro pueblo quiere luchar y vencer. Organización de guerra, disciplina de guerra en el frente y en la retaguardia. Todos al lado del Gobierno, el cual, con la confianza popular dirige la guerra hasta la total derrota del fascismo invasor. Salúdame, E. Lister i Jose Piusmañá.»

Caixa d'estalvis i Mont de Pietat de Barcelona

ELS EMPENYORAMENTS DE JOIES

Es posa a coneixement de tots els que tinguin joies empenyorades a l'Oficina Central i Sucursals d'aquest Mont de Pietat, les dades d'empenyorament de les quals o la seva prorroga siguin anteriors a l'1 de juliol del 1937, que a fi d'evitar-se perjudicis han de prorrogar els seus respectius préstecs abans del dia 10 del proper mes d'abril.

Endavant! Per Catalunya!

Un vibrant manifest de la Joventut “La Falç”

La Joventut La Falç ens trameta la nota següent:

«En aquesta hora en que Catalunya es veu amenaçada d'ésser trepitada i envaïda per les hostes del feixisme internacional, representat pels exercits italo-alemanys, i quan les nostres llars es veuen destruïdes per la metralla dels avions negres, i les nostres mares, mullers i fills, assassinats per uns malvats que es diuen «Cavallers de l'Aire», és necessari que tots els ciutadans de Catalunya aportin llur màxim ajut moral i material; els homes útils agafant les armes i allistant-se per anar al front a defensar el dret a la vida per tal d'ofrir un millor demà als nostres pares i fills perquè no val la pena de viure esclaus. Avui ens fan la guerra, demà la faran als altres pobles i els que restessin vius haurien de servir de carn de canó per a esclavitzar altres homes i els pobles serien esclaus, junyits a la mateixa arada com nosaltres, per a donar el fruit del nostre treball a uns nous bàrbars.

Altres, fortificant, fent refugi, tot procurant superar-nos en les indústries de guerra, paralitzant les que no siguin necessàries, i adaptant els treballadors d'aquestes indústries a d'altres que poden donar un rendiment més crescut per a la guerra.

Adaptant les dones en tots aquells treballs que llur constitució física els permeti, substituint els homes tant al taller com a l'oficina.

Tenint plena confiança en el Govern i complint els acords amb tota lleialtat, ratificant la nostra fe increbentable en la victòria.

Per Catalunya, avant!»

Amb la mort de Josep Alcala Castillo, Catalunya i la causa antifeixista han perdut un veritable amic

Fa pocs dies morí a València Josep Alcala Castillo, fill del primer President de la segona República espanyola, Nicet Alcala Zamora, i del qual només hereda el cognom, perquè Josep Alcala Castillo fou en vida un autèntic antifeixista.

El començament de la guerra, un dels principals promotors de la qual fou el seu pare, Josep Alcala Castillo, junt amb el seu germà Lluís, que es trobaven a França, i sense ésser cridats per ningú, emprendre un viatge cap a Espanya per a posar-se a les ordres del Govern legítim de la República. Nicet Alcala Zamora intentà fer escambell polític d'aquesta honrada decisió, i donà a la publicitat una grollera i ridícula carta, que fou degudament i energèticament contestada per ambdós fills que, avergonyits pel cinisme del seu pare, arribaren fins a repudiar-lo.

José Alcala Castillo era un gran amic de Catalunya. Al seu pas per la nostra terra ens digué:

«Sempre guardaré com a un dels millors records de la meua vida, la cordialitat amb què he estat acollit a Catalunya, en venir a ajuntar-me als lluitadors antifeixistes.

Catalunya i la causa antifeixista han perdut un veritable amic.

E.R.C.

ATENEU REPUBLICA DE GRACIA

Diumenge vinent, a la tarda, tindrà lloc a aquest Ateneu un esdeveniment, amb la representació de la gran obra del gloriós poeta Angel Guimerà «Mossèn Janot». Aquesta funció és a honor dels destacats actors del nostre quadre escènic Francisco Rodon i Miquel Sosa, els quals fan una creació dels respectius personatges.

Cal esperar que veurem la sala emplenada de socis i simpatitzants, per tal de rebre aquest modest homenatge a tan estimats companys.

LA CIUTAT MARXA

PATRONAT DE MUTILATS DE GUERRA. — La publicació que a partir de demà, dia 1, fins al dia 10, d'abril s'efectuarà un repartiment de tabac a cada un dels mutilats de guerra controlats per aquest Patronat, al nostre estatge social (Carrer, 27), els dies i hores d'oficina.

COOPERATIVA DE CONSUM «EQUITATIVA». — Aquesta Cooperativa convoca a tots els seus inscrits a l'Assemblea general de constitució de l'entitat, que se celebra diumenge vinent, dia 3 d'abril, a dos quarts d'onze del matí de primera convocatòria, i a les onze de segona, al local situat al carrer Filadelfia, 30 (Unió Gremial), d'aquesta ciutat.

ASSOCIACIÓ MUSICAL DEL DISTRICTE NOU. — Són convocats tots els socis protectors i socis executants a la reunió general ordinària que tindrà lloc diumenge vinent, dia 3 d'abril, a les onze del matí a l'estatge social (Sant Sebastia, 53).

L'Aliança Nacional de la Dona Jove, davant les actuals circumstàncies

L'Aliança Nacional de la Dona Jove fa tramès als presidents Companys i Negrín un vibrant lema d'adhesió a llur actitud patriòtica, per la qual es posa a les ordres de les autoritats legítimes de la República.

El coratjós document acaba així:

«President Companys: Totes les noies estem al costat del vostre Govern i sabem ésser dignes de la confiança que els nostres soldats tenen en nosaltres; totes en peu lluitarem per una Catalunya lliure i per la independència de tots els pobles bàrbars, i perquè preferim morir a mans que el feixisme estranger trepitgi la nostra estimada terra.

Visca el gloriós Exèrcit Regular i Visca Catalunya! Visca la República!

A la Cambra dels Comuns

Un diputat liberal demana que s'entaulin conversacions entre els Estats Majors franco-anglesos, en visles a l'ola acció comuna eventual

Londres, 31. — El diputat liberal Mander preguntà a la Cambra dels Comuns, a sir Neville Chamberlain, si creia que el moment era oportú per a entaular converses franco-angleses entre els Estats Majors, per tal d'adoptar les disposicions militars precisades en vistes a tota acció comuna eventual, d'acord amb l'estreta intel·ligència que hi ha entre els dos països.

El primer ministre contestà que en les disposicions adoptades a Londres el dia 19 de març del 1936 i en les notes canviades el mes d'abril del mateix any, disposicions i notes que foren sotmeses al Parlament, quedà previst que els Estats Majors entraran en contacte per tal de fixar les condicions tècniques d'aplicació de les obligacions del Tractat de Locarno, en cas d'agressió no provocada. Al mateix temps, quedà previst que aquest procediment no podria donar lloc, per a un m. per a l'altre Govern, a cap compromís d'ordre polític, ni a cap obligació relativa a la reorganització de la defensa nacional.

Chamberlain acabà dient que els esmentats contactes tingueren lloc el mes d'abril del 1936, data en què es convingué i declarà públicament que tots els altres informacions tècniques que es jutgessin necessàries serien objecte d'un intercanvi per mitjà dels agregats militars a les dues capitals.

El comte Winterton, canceller del ducat de Lancaster, feu, durant el període de precs i preguntes, una declaració sobre els recents actes de sabotatge que foren descoberts a les fàbriques d'avions militars. El canceller indicà que es feren recomanacions especials als directores de les fàbriques per tal que s'exerciria en elles una vigilància molt estreta, i afegí que l'esperit dels obrers és excel·lent i que no hi ha cap prova que els actes de sabotatge en qüestió hagin estat comesos per persones al servei de nacions estrangeres.

CHAMBERLAIN DEPUÏ DE PRO-NUNCIAR-SE SOBRE EL PERILL ALEMANY.

Londres, 31. — Les ambicions del Reich sobre Espanya foren després objecte d'una declaració de Chamberlain, en contestació a una pregunta de l'ex-diputat laborista Milner.

«Els propòsits o mires a que fa al·lusió el senyor Milner, no semblen clars — digué el primer ministre —. Si vol referir-se a les qüestions territorials, el recordaré que el canceller del Reich declarà, davant del Reichstag, el dia 20 de febrer darrer, que Alemanya no té cap intenció d'aquest ordre que pugui tenir repercussions de cap mena sobre la guerra civil espanyola.»

Milner preguntà aleshores si no seria oportú obtenir del Govern alemany seguretats semblants a les que

Femina

3a

semana triomfal de TRUCS DE JOVENTUT

El Govern britànic la responsable les "autoritats" rebes del bombardeig menid: vaixell "Stanwell"

Londres, 31. — El sotsecretari de Relacions Exteriors senyor Butler, va anunciar ahir a la tarda a la Cambra dels Comuns que el Govern, després de l'estudi dels informes rebuts, ha arribat a la conclusió que el bombardeig aeri de què fou víctima el vaixell mercant anglès «Stanwell» al port de Tarragona el dia 15 del corrent fou un acte deliberat. Per consegüent, s'ha encarregat a l'agent britànic a Burgos perquè presenti una energètica protesta per aquesta agressió, de la qual —diu Butler— el Govern britànic fa responsables a les autoritats rebes.

Igualment s'han transmès instruccions a l'agent a Burgos, perquè demani que el Govern britànic es reservi el dret de reclamar una indemnització en el moment en que la consideri oportuna.

El Govern britànic la responsable les "autoritats" rebes del bombardeig menid: vaixell "Stanwell"

Londres, 31. — El sotsecretari de Relacions Exteriors senyor Butler, va anunciar ahir a la tarda a la Cambra dels Comuns que el Govern, després de l'estudi dels informes rebuts, ha arribat a la conclusió que el bombardeig aeri de què fou víctima el vaixell mercant anglès «Stanwell» al port de Tarragona el dia 15 del corrent fou un acte deliberat. Per consegüent, s'ha encarregat a l'agent britànic a Burgos perquè presenti una energètica protesta per aquesta agressió, de la qual —diu Butler— el Govern britànic fa responsables a les autoritats rebes.

Igualment s'han transmès instruccions a l'agent a Burgos, perquè demani que el Govern britànic es reservi el dret de reclamar una indemnització en el moment en que la consideri oportuna.

El Govern britànic la responsable les "autoritats" rebes del bombardeig menid: vaixell "Stanwell"

Londres, 31. — El sotsecretari de Relacions Exteriors senyor Butler, va anunciar ahir a la tarda a la Cambra dels Comuns que el Govern, després de l'estudi dels informes rebuts, ha arribat a la conclusió que el bombardeig aeri de què fou víctima el vaixell mercant anglès «Stanwell» al port de Tarragona el dia 15 del corrent fou un acte deliberat. Per consegüent, s'ha encarregat a l'agent britànic a Burgos perquè presenti una energètica protesta per aquesta agressió, de la qual —diu Butler— el Govern britànic fa responsables a les autoritats rebes.

Igualment s'han transmès instruccions a l'agent a Burgos, perquè demani que el Govern britànic es reservi el dret de reclamar una indemnització en el moment en que la consideri oportuna.

El Govern britànic la responsable les "autoritats" rebes del bombardeig menid: vaixell "Stanwell"

Londres, 31. — El sotsecretari de Relacions Exteriors senyor Butler, va anunciar ahir a la tarda a la Cambra dels Comuns que el Govern, després de l'estudi dels informes rebuts, ha arribat a la conclusió que el bombardeig aeri de què fou víctima el vaixell mercant anglès «Stanwell» al port de Tarragona el dia 15 del corrent fou un acte deliberat. Per consegüent, s'ha encarregat a l'agent britànic a Burgos perquè presenti una energètica protesta per aquesta agressió, de la qual —diu Butler— el Govern britànic fa responsables a les autoritats rebes.

Igualment s'han transmès instruccions a l'agent a Burgos, perquè demani que el Govern britànic es reservi el dret de reclamar una indemnització en el moment en que la consideri oportuna.

Pere Badosa i Font

Morí el 31 de Març del 1937

E. P. R.

Els qui el ploreu: pares Pere i Antònia, germans Josep (tinent-farmacèutic del XXII Cos d'Exèrcit) i Rosa Maria.

Agrairan a llurs amistosats un pietós record.

VICTORIOSA OFENSIVA XINESA

Pequín, 31. — El servei d'informació de l'exèrcit japonès d'ocupació dona compte que les tropes xineses han intentat copar les línies japoneses entre Yihai i Taiexuan, al sud-est de Txantung. Segons les referències japoneses, les tropes xineses rebutjaren l'ofensiva i aconseguiren apoderar-se d'importantes posicions situades al nord-est de Taiexuan. Els japonesos no aconseguiren apoderar-se d'aquesta última ciutat, però s'hi troben a prop, pel sector nord-est.

Al sector de Txehsien, al nord de Honan, 5.000 soldats del vuitè regiment japonès, el comandament veié obligat a enviar contra els japonesos les tropes del general Liang, que s'havia passat a les forces invasores recentment. El resultat és desconegut.

Als sectors del nord de Honan, sud de Txantung, les tropes japoneses continuen amb gran expectació una ofensiva.

“La guerra de desolació i de tragèdia desencadenada en el territori de la República, ha esdevingut en el moment històric d'Europa i del món una gloriosa epopeia per la Justícia i per la Pau universal.”

(Del discurs del President Companys)

En ajut de l'Espanya republicana, diversos diputats anglesos inicien una recaptat

Londres, 31. — La diputat conservador, duquessa d'Atthol, el diputat liberal sir Archibald Sinclair i el cap de l'oposició laborista, senyor Attlee, acaben de publicar un manifest, adreçat a l'opinió pública britànica, en el qual demanen la recaptació de fons per tal d'ajudar l'Espanya republicana, i per tal que els 2.000 infants bascos que es troben refugiats a Anglaterra puguin continuar al país fins que arribi el moment que puguin ésser retornats a llurs pares.

42 minaires enterrats vius

Estambul, 31. — Als voltants de Lozi, una inundació ha provocat l'esfondrament d'una mina, i han resultat 42 miners soterrats vius. Després d'enormes treballs, han pogut ésser salvats diversos dels miners soterrats, i n'han mort d'altres asfixiats.

El Govern romanès, que era provisional, ara és definitiu

Bucarest, 31. — Ha quedat constituït el nou Govern romanès, sota la presidència de Miron Cristea. Heu-aci la llista del nou Govern: Presidència: Miron Cristea. Relacions Exteriors: Petrescu Comanescu. Interior: Armand Calinescu. Hisenda: Mircea Gancioy. Marina i Aire: Paul Theodorescu. Defensa Nacional: General Jordí Argenceanu. Justícia: Victor Iamandi. Comerç i Indústria: Demetres Constantinescu. Treball: Miquel Raica. Agricultura: Jordí Onescu. Ombres Públiques i Comunicacions: Miquel Ghelmeanu. Instrucció Pública i Cultes: Monsenyor Colu. Sots-secretari d'Estat a la Presidència del Consell: Miquel Magureanu. Sots-secretari d'Estat a Defensa Nacional: General Glaz. Sots-secretari d'Estat a Instrucció Pública: abt Nicolau Popescu i Basil Izonu.

El Govern romanès, que era provisional, ara és definitiu

Bucarest, 31. — Ha quedat constituït el nou Govern romanès, sota la presidència de Miron Cristea. Heu-aci la llista del nou Govern: Presidència: Miron Cristea. Relacions Exteriors: Petrescu Comanescu. Interior: Armand Calinescu. Hisenda: Mircea Gancioy. Marina i Aire: Paul Theodorescu. Defensa Nacional: General Jordí Argenceanu. Justícia: Victor Iamandi. Comerç i Indústria: Demetres Constantinescu. Treball: Miquel Raica. Agricultura: Jordí Onescu. Ombres Públiques i Comunicacions: Miquel Ghelmeanu. Instrucció Pública i Cultes: Monsenyor Colu. Sots-secretari d'Estat a la Presidència del Consell: Miquel Magureanu. Sots-secretari d'Estat a Defensa Nacional: General Glaz. Sots-secretari d'Estat a Instrucció Pública: abt Nicolau Popescu i Basil Izonu.

El Govern romanès, que era provisional, ara és definitiu

Bucarest, 31. — Ha quedat constituït el nou Govern romanès, sota la presidència de Miron Cristea. Heu-aci la llista del nou Govern: Presidència: Miron Cristea. Relacions Exteriors: Petrescu Comanescu. Interior: Armand Calinescu. Hisenda: Mircea Gancioy. Marina i Aire: Paul Theodorescu. Defensa Nacional: General Jordí Argenceanu. Justícia: Victor Iamandi. Comerç i Indústria: Demetres Constantinescu. Treball: Miquel Raica. Agricultura: Jordí Onescu. Ombres Públiques i Comunicacions: Miquel Ghelmeanu. Instrucció Pública i Cultes: Monsenyor Colu. Sots-secretari d'Estat a la Presidència del Consell: Miquel Magureanu. Sots-secretari d'Estat a Defensa Nacional: General Glaz. Sots-secretari d'Estat a Instrucció Pública: abt Nicolau Popescu i Basil Izonu.

El Govern romanès, que era provisional, ara és definitiu

Bucarest, 31. — Ha quedat constituït el nou Govern romanès, sota la presidència de Miron Cristea. Heu-aci la llista del nou Govern: Presidència: Miron Cristea. Relacions Exteriors: Petrescu Comanescu. Interior: Armand Calinescu. Hisenda: Mircea Gancioy. Marina i Aire: Paul Theodorescu. Defensa Nacional: General Jordí Argenceanu. Justícia: Victor Iamandi. Comerç i Indústria: Demetres Constantinescu. Treball: Miquel Raica. Agricultura: Jordí Onescu. Ombres Públiques i Comunicacions: Miquel Ghelmeanu. Instrucció Pública i Cultes: Monsenyor Colu. Sots-secretari d'Estat a la Presidència del Consell: Miquel Magureanu. Sots-secretari d'Estat a Defensa Nacional: General Glaz. Sots-secretari d'Estat a Instrucció Pública: abt Nicolau Popescu i Basil Izonu.

El Govern romanès, que era provisional, ara és definitiu

Bucarest, 31. — Ha quedat constituït el nou Govern romanès, sota la presidència de Miron Cristea. Heu-aci la llista del nou Govern: Presidència: Miron Cristea. Relacions Exteriors: Petrescu Comanescu. Interior: Armand Calinescu. Hisenda: Mircea Gancioy. Marina i Aire: Paul Theodorescu. Defensa Nacional: General Jordí Argenceanu. Justícia: Victor Iamandi. Comerç i Indústria: Demetres Constantinescu. Treball: Miquel Raica. Agricultura: Jordí Onescu. Ombres Públiques i Comunicacions: Miquel Ghelmeanu. Instrucció Pública i Cultes: Monsenyor Colu. Sots-secretari d'Estat a la Presidència del Consell: Miquel Magureanu. Sots-secretari d'Estat a Defensa Nacional: General Glaz. Sots-secretari d'Estat a Instrucció Pública: abt Nicolau Popescu i Basil Izonu.

El Govern romanès, que era provisional, ara és definitiu

Bucarest, 31. — Ha quedat constituït el nou Govern romanès, sota la presidència de Miron Cristea. Heu-aci la llista del nou Govern: Presidència: Miron Cristea. Relacions Exteriors: Petrescu Comanescu. Interior: Armand Calinescu. Hisenda: Mircea Gancioy. Marina i Aire: Paul Theodorescu. Defensa Nacional: General Jordí Argenceanu. Justícia: Victor Iamandi. Comerç i Indústria: Demetres Constantinescu. Treball: Miquel Raica. Agricultura: Jordí Onescu. Ombres Públiques i Comunicacions: Miquel Ghelmeanu. Instrucció Pública i Cultes: Monsenyor Colu. Sots-secretari d'Estat a la Presidència del Consell: Miquel Magureanu. Sots-secretari d'Estat a Defensa Nacional: General Glaz. Sots-secretari d'Estat a Instrucció Pública: abt Nicolau Popescu i Basil Izonu.

El Govern romanès, que era provisional, ara és definitiu

Bucarest, 31. — Ha quedat constituït el nou Govern romanès, sota la presidència de Miron Cristea. Heu-aci la llista del nou Govern: Presidència: Miron Cristea. Relacions Exteriors: Petrescu Comanescu. Interior: Armand Calinescu. Hisenda: Mircea Gancioy. Marina i Aire: Paul Theodorescu. Defensa Nacional: General Jordí Argenceanu. Justícia: Victor Iamandi. Comerç i Indústria: Demetres Constantinescu. Treball: Miquel Raica. Agricultura: Jordí Onescu. Ombres Públiques i Comunicacions: Miquel Ghelmeanu. Instrucció Pública i Cultes: Monsenyor Colu. Sots-secretari d'Estat a la Presidència del Consell: Miquel Magureanu. Sots-secretari d'Estat a Defensa Nacional: General Glaz. Sots-secretari d'Estat a Instrucció Pública: abt Nicolau Popescu i Basil Izonu.

El Govern romanès, que era provisional, ara és definitiu

Bucarest, 31. — Ha quedat constituït el nou Govern romanès, sota la presidència de Miron Cristea. Heu-aci la llista del nou Govern: Presidència: Miron Cristea. Relacions Exteriors: Petrescu Comanescu. Interior: Armand Calinescu. Hisenda: Mircea Gancioy. Marina i Aire: Paul Theodorescu. Defensa Nacional: General Jordí Argenceanu. Justícia: Victor Iamandi. Comerç i Indústria: Demetres Constantinescu. Treball: Miquel Raica. Agricultura: Jordí Onescu. Ombres Públiques i Comunicacions: Miquel Ghelmeanu. Instrucció Pública i Cultes: Monsenyor Colu. Sots-secretari d'Estat a la Presidència del Consell: Miquel Magureanu. Sots-secretari d'Estat a Defensa Nacional: General Glaz. Sots-secretari d'Estat a Instrucció Pública: abt Nicolau Popescu i Basil Izonu.

El Govern romanès, que era provisional, ara és definitiu

Bucarest, 31. — Ha quedat constituït el nou Govern romanès, sota la presidència de Miron Cristea. Heu-aci la llista del nou Govern: Presidència: Miron Cristea. Relacions Exteriors: Petrescu Comanescu. Interior: Armand Calinescu. Hisenda: Mircea Gancioy. Marina i Aire: Paul Theodorescu. Defensa Nacional: General Jordí Argenceanu. Justícia: Victor Iamandi. Comerç i Indústria: Demetres Constantinescu. Treball: Miquel Raica. Agricultura: Jordí Onescu. Ombres Públiques i Comunicacions: Miquel Ghelmeanu. Instrucció Pública i Cultes: Monsenyor Colu. Sots-secretari d'Estat a la Presidència del Consell: Miquel Magureanu. Sots-secretari d'Estat a Defensa Nacional: General Glaz. Sots-secretari d'Estat a Instrucció Pública: abt Nicolau Popescu i Basil Izonu.

**ENCARA NINGU NO SAP QUÈ HA D'ENTENDRE'S
PER «RETIRADA SUBSTANCIAL DE VOLUNTARIS»**

Històries que semblen contes

De com les coses començaren a anar amb rodes... amb pneumàtics

ELS FACCIOSOS DIUEN...

DE COM LES COSES COMENÇAREN A ANAR AMB RODES... AMB NEUMÀTICS

Era un veterà irlandès que es moria de fam com un camporol qualsevol. El bestiar de la illa verda estava més sa que els seus pastors, i Dunlop no sabia en què ocupar el dia.

De totes maneres, l'home era somnador i es passava les hores mortes — que eren la majoria — forjant-se plans, inventant aventures imaginàries de les quals estava segur de viure un dia en algun lloc. A força de fer funcionar la imaginació, acabà per topor amb un projecte realitzable: anar a Amèrica, a fer fortuna.

Era el costum del temps. Els irlandesos emigraven a milers. Els vaixells que els portaven cap al nou món anaven atapeïts. Les ombres vessaven de pagesos i filladors arruïnats que havien guanyat cap als pocs diners que els costava el pasatge.

Dunlop resseguí, amb cara llarga i plans fàcils, tota la seva paroneta i les amistats més velles. A la copia de demanar, aconseguí les lliures necessàries per a poder comprar de segona mà un bitllet de cobeta.

I així, navegant a la serena, tant a la salobra com en les nits de mar agitada i a la llum de la lluna, en els vespres càlids de l'Equador, arribà a Buenos Aires.

Troba aviat feina en una hisenda de les pampes septentrionals del país. Prop de les prades inescabables que alimentaven ramats enormes, de milers de bous i de cavalls, començava la seva, que s'estenia cap al nord fins a les ribes paraguaianes del Plata.

Quan no tenia feina — i allí les bèsties també estaven sànes, quasi tant com els homes — Dunlop se'n anava, acompanyat d'un parell d'indis que li havien posat al seu cervell, boscúria endina. Per entre els arbres gegantins de dimensions d'edat, anava penetrant tots els secrets de la jungla. Conegué el cant dels colles més estranyes, els xiscles de les bèsties espantades, el xiuxiut de les serps més veninoses i aprengué a classificar les plantes i els arbres, i a donar-los els noms tan exòtics com els que anomenaven els indígenes.

Un dels seus indis, en una tarda plujosa i tèbia, li explica que en la seva tribu — llavors ja destituida pel contacte «civilitzador» de l'ecol·loí i de la síl·labe que els blancs els portaven — havia vist, de menut, com els vells arrossegaven una mena d'arbres un peu pastós que brotava de les ferides de l'escorça i que els servia per a engeixar les

Una bicicleta del 1895

Un tal M. Gautier va presentar, el 1895, al Saló de la Bicicleta, aquest singular model sense pneumàtics que ni tan sols s'aguantava en equilibri...

(Dibuix de "L'illustration")

cordes dels seus arcs, que es feien així més flexibles.

Li ensenya, fins i tot, l'arbre. Amb el seu emmetent, Dunlop obrí una llarga ferida vertical a l'escorça i a l'instant veié com brotava un suc blancquíu, i com de mel, que gotejava a gotes anava caient damunt les fulles seques que s'escampaven per les arrels sobresortint.

L'home s'enorgullí i començà a arrossegat, en altres dies, quantitats de líquid vegetal. Provà com resistia el suc i el fred. Intentà molir-lo, donar-li forma. Tant i tant, anant fent provatures, que fracassaven totes, arribà a fer el que més endavant s'ha anomenat vulcanització. Amb l'ajut del foc, Dunlop a-

donar-se'n el cautxú.

Al cap de poc d'aquest descobriment — sense importància, Dunlop millora de situació. Munta una olivina a la capital de la província pampora i compra un cotxe per a poder anar més fàcilment a les quadres dels seus clients. Pels camins plens de còlts i pels carrers empedrats de cantelluts adonquins, la seva berlina destarallada com era, però havia estat abans usada per dos o tres altres amos, trontollava i es removia com si tingues atacs de nervis.

Potser aquesta incommutat fíu cavallar el seu nou propietari i l'ir-

dul a provar de recobrir les rodes de fusta amb lliants de ferro amb una capa del cautxú vulcanitzat que ell havia descobert. Nota que el trontollet era més suau, menys brusco. I la gent de la ciutat volien passar, un matí, el carruatge del doctor Dunlop, que no feia soroll i que no tremolava tan fort com els altres.

L'home patentà el seu invent. Aviat es popularitzà. Un any més tard, tenia la casa pròpia i se'n tornava al seu país irlandès amb un bell compte corrent al banc.

Dos anys més tard, pensant pensant, arribà a muntar en totes les seves peces, un pneumàtic autèntic, amb cambra d'aire i coberta de cautxú.

Això era el 1889.

Els automòbils acabaven de néixer. L'apar en automòbil era una aventura que només s'empenien els caps calents. La bicicleta, molt més popular, adoptà aviat els pneumàtics. Això va permetre progressos, en l'estabilitat i la velocitat, que aleshores eren considerats com a fanfarronades. Els automòbils, damunt solcs de goma...

Francia muntà una fàbrica. Anglaterra, Alemanya, altres. Els Estats Units en muntaren dues, una a Nova York i una altra a Califòrnia, que aleshores estava en plena febre de l'or. Dunlop ja estava oblidat per les multituds. Només fa uns anys, en prendre el seu nom una marca de pneumàtics, la gent ha tornat a pronunciar el seu nom, però sense saber el què representava ni qui l'havia portat abans que el cillindre de cautxú damunt el qual «rodem» automòbils, motocicletes i bicicletes.

Li comença la guerra del cautxú. Els Estats Units necessiten grans quantitats de la nova matèria. Allí l'automòbil pragué aviat orar volada. Europa, per la seva part, armava a pas de càrrega i pels arnaments també es necessiten quantitats innumbrables de la matèria grisa i flexible que descobrí el veterà irlandès.

Però el seu lletós amb el qual aquella matèria es feia es produïa als solcs encara verges del Brasil, del Nord de l'Argentina, a les Illes Océaniques, Liuny, d'una banda, i de l'altra, sense cap pla, sense cap conreu sistemàtic.

Anglaterra començà a plantar arbres de cautxú a les seves possessions del Pacífic i a la península de Singapur. França, a les extensions recuades de la Indoxina, Holanda, a Borneo, Java i Sumatra. Els Estats Units, monopolitzaren fàcilment tota la producció brasilera i començaren els intents per a conrear el «bell» arbre en els territoris meridionals de la Unió.

Així, dia rera dia, en un i altre costat del Atlàntic, la guerra del cautxú no ha causat morts, però sí destrossos econòmics enormes i fàl·lies, baixes en borsa, manca de primeres matèries i atur forçós, especulació...

Les gran empreses Ford, Chrysler, Michelin, Dunlop, es disputen els mercats i, sobretot, les fonts de la primera matèria de la seva indústria. Exòrcits d'espiats, d'agents provocadors, són constantment mobilitzats.

Cada dia, una nova batalla fa canviar el panorama d'aquesta guerra sorda i secreta, que no surt en els diaris, però del resultat de la qual depenen milers de famílies i unes quantes de les fortunes més poderoses del món.

Tan aviat Ford ha aconseguit un contracte amb els plantadors francesos de la Indoxina, com Michelin li ha arrabassat les soltes del Nord del Brasil. La nova que a la Guayana holandesa es comencaven a orlar arbres de cautxú ha provocat batxes sobtades que han arruïnats centenars de petits rendistes i enriquit uns quants agents.

Poo s'ho havia de pensar, el veterà irlandès, aquell dia de febrer del 1889 en què sortí a lluir el seu invent per la petita ciutat de les pampes...

FELIX

De «Heros», de Bilbao (22 març): «Desprecio el espectàcul que con la política ofereix, principalment, a Espanya, que vivim fora de Espanya, a les fronteres, a veure fins a Andorra, i tan poblada com hoy. Esos cobardes, desertores, cuicos y renegados. Se creen que aqui nos matamos para que luego entremos a lucir las alhajas, sus tierras y casas.»

«Sepan que su negligencia es corrupción para los que llevamos en el espíritu clavado y mandante el recuerdo de nuestros muertos. Su indiferencia será castigada luego como se merece. Con el desprecio y hasta con el ultraje.»

Però si aquests individus no fossin «cobardes, desertores, cuicos y renegados», estarien amb què estan... diguin el que diguin els que voldrien tenir-los més a prop?

I, com parlen de renegats els que començaren renegant de la seva pàtria?

ELS GUERRILLERS

D'«Heraldo de Aragón» (24 març): «Por fuerzas de la Guardia civil al mando de un capitán, y milicias de FET se dió una batida por los montes de Cedeira (Coruña), para capturar a unos sujetos que merodeaban por esta comarca. Se descubrió a un individuo oculto en una cueva con una galería subterránea de la que hizo varios disparos de escopeta contra las fuerzas que lo asediaron. Como no se podía entrar en la cueva, arrojaron varias bombas con gases lacrimógenos obligándole a salir, y como aún hiciera resistencia, fué muerto a tiros. Se llamaba José Rey Diez.»

Així gloriosos lluitadors que defensen la independència nacional els diuen «unsos sujetos que merodeaban».

En canvi, els invasors són auxiliats benemèrits dels qui repeteixen de llavis enfora l'«Arriba España».

EL SUBSIDIO «PRO COMBATENTES»

Del «Diario de Burgos» (24 de març): «En el subsidio pro combatientes, quedan comprendidos los automovilistas, carruajes de lujo, balanderos, canoas y accesorios. Raquetas de tenis, mazos de polo, hockey, golf, fichas de to clase de juegos y tableros de damas y ajedrez. Toda clase de artículos de pelotería; trajes y vestidos de casa y uniforme; muebles y accesorios de habitación; todas las facturas, recibo, tickets, etc., expedidos por los cafés-conciertos, cabarets, dancing, music-halls i establecimientos análogos.»

Era l'únic que no tributava i és, per tant, l'últim que va a tributació «pro combatientes»... estrangers que són els que es beneficien per imposició dels seus comandaments «nacionalistes»...

“Amunt per la victòria, germans. Per la victòria que bastirem ací, ara, com a reducte decisiu i represa gloriosa i definitiva.”
(Del discurs del President Companys)

Schuschnigg serà jutjat pel Tribunal Suprem de Leipzig

Praga, 31. — Telegrafien de Viena a la premsa d'aquesta capital que el canceller austríac Kurt von Schuschnigg serà posat a la disposició del Tribunal Suprem de Leipzig, per tal d'esser jutjat pels delictes dels quals el fan responsable els nazis.

S'anuncia que els alemanys es proposen donar la major publicitat possible a aquest procés.

Comolot a l'Uruguai

Entre els compromesos hi figura un fill del propi President

Montevideo, 31. — Oficialment s'anuncia haver-se descobert un complot a la finalitat del qual consistia a fer caure Terra i impedir al noi President, Baldomir, que assumís el Poder. El complot estava dirigit pel general Gómez i el prefecte de Policia, coronel Elgue.

Sembla que el complot ha estat trametat pels partidaris de l'antic candidat presidencial. Acedido, que fou derrotat en les eleccions per Baldomir.

Entre els compromesos hi figura Gabriel Terra, fill del President i general d'Acceudo.

El general Gómez ha dimittit el seu càrrec d'inspector de l'Exèrcit i serà jutjat pels Tribunals militars. S'assegura que Terra transmetrà immediatament el Poder a Baldomir.

ELS METGES DELS ESTATS UNITS EN AJUT DEL DOCTOR FREUD

Washington, 31. — Diverses associacions de metges han fet gestions prop del Departament d'Estat, per tal d'obtenir l'admissió als Estats Units del doctor Freud. El Departament d'Estat ha assegurat que farà tot el que pugui per donar-los satisfacció.

El feixista lord Halifax té el cinisme de dir que no hi ha proves que Itàlia hagi ajudat Franco

I que el Govern anglès ha de continuar la política de no intervenció... després de la guerra

Londres, 31. — A la Cambra dels Lords, l'arquebisbe de Canterbury, en intervenir en el debat sobre política estrangera, aprovà enterament la declaració de Chamberlain a la Cambra dels Comuns.

Lord Halifax digué que no s'havia donat cap prova que Itàlia hagués prestat recentment ajuda a Franco. Afegí que seria perillosíssim per a

la pau europea renunciar a la política de no intervenció, i que el Govern britànic empenia tota la seva influència no intervencionista, aplicada, no solament durant la guerra civil, sinó, sobretot, després de la.

S'oposà després al projecte de Litvinov de reunir una conferència internacional a fi d'evitar noves agres-

sions, i després insistí que la Gran Bretanya no pot ésser el gendarme d'Europa.

Lord Halifax acabà el seu discurs dient que Anglaterra no dona la seva paraula a la lleugera, però que, quan la dona, sap complir-la si arriba el moment.

Després s'entaulà debat sobre les recents decisions del Govern metxica en la qüestió petrolífera.

Un ball de màscares... de gas

Londres es preocupa molt de les futures — i al camí que segueix la seva política, inevitables — agressions aèries contra la ciutat. Els telegrams vinguts de la capital, de les intervencions ens diuen que innumbrables globus captius sostindran una xarxa enorme que impedirà que els «Heinkel» i els «Meiserschmidt» entrin a la urbs londinenca. De moment, però, el tema ha passat de la Cambra dels Comuns i del ministeri de la Guerra al cabaret del Club Murray, on músics i «girls» distreuen els misters de la City amb un ball de màscares... de gas.

EL 31 DE MARÇ DEL 1937 ES VA INICIAR L'OFENSIVA CONTRA EUSCADI

Al cap d'un any, l'enemic arriba a la frontera catalana

Fa un any, catalans. El feixisme estranger i l'espanyol inicià el 31 de març la més brutal ofensiva coneguda fins aleshores. Biscaia sentí com s'estremien les seves muntanyes i els seus llavors. El canó començà a tronar, com a preludi d'allò que havia d'esser l'ofensiva sobre Aragó; i el vol seguit de l'aeroplà, semblant la devastació de terres magnífiques, com les fèrtils de la riba de l'Ebre, i la destrucció assoladora de laborioses ciutats, igual que les que s'estenen dels confins de les tres capitals aragoneses al nostre front actual, fixaren una vida en la qual la pau desapareixia d'Euscadi, a l'igual que la preocupació envaeix Catalunya. A partir d'aquella dissortada data no cessà l'efortz enemic fins a conèixer un poble model, enfonsat, destruït, escombrat a sang i a foc, emplenat de dolor i de sang. I allà esdevení, més íntimes essències, i allà esdevení, Euscadi, sotjalt, esclavitzat, pres en el mateix, embolicat en la tristesa i en el sacrifici diari.

Catalans! Germans de tots els pobles ibèrics que sentiu el dolor de veure en les nostres fronteres l'enemic que vol enterrar tota llibertat. Recordeu la tragèdia dels bascos i la dels extrems i la dels castellans i la dels andalusos... Eviteu la vostra sort! Com sigui, amb el pit de front, amb l'energia de l'heroisme, amb l'exigència que demana la Pàtria, amb l'experiència del vandaisme invasor escampat en atropellament per la terra espanyola.

No esteu sols. Compte amb valuosos ajuts. La inestabilitat del Govern de la República, gran valador en aquestes difícils moments, i en l'hora del sacrifici, compte amb l'ajut sincer, entusiasta, si bé crebant per l'adversitat de tots els qui s'acolliren al vostre escalf. I si la superbia de l'invasor i els seus elements són momentàniament superiors als vostres, el desavantatge ha d'esser substituït amb la voluntat, la resistència, el desig d'ovillar l'atropellat, amb la fermesa de l'acer.

En un 31 de març saltà el feixisme de les fronteres espanyoles, on el portà la insurrecció militar per a desbordar les muntanyes catalanes amb un alau sobre una raça indomable.

Des de Vitòria inicià la invasió i en aquest primer dia d'arrencada marxa cap a Ochandiano i ocupa les altures del Maroto i de l'Alberdi, i procura obrir el camí cap a Durango.

Rudes combats. Com ara, l'aviació es relevament continu llança incessant metralla. Al front i a la rereguarda, sobre les línies de comunicació, al teatre de combat i sobre el pacífic veïnatge de ciutats obreres, l'artilleria vomita el seu foc sobre tot el sector. Centenars de canons projecten una ininterrompuda cortina de foc que dura tres hores. Després ve l'assalt bàrbar, brutal, que és rebutjat. Per davant, els tancs; a continuació, els moros; després, els italians; després, els falangistes i requetés. I sempre l'aviació i l'artilleria italo-alemanya en continu acció.

Els pils bascos es creixen i es convertiren en muralles que els projectils van foradant. Han d'esser atacats per a deixar lliure el pas. Es deixen matar. I, així, un atac i un contraatac; i quan ja l'enemic creu trobar a les trinxeres una enorme tomba, troba sempre en els seus assalts els pils generosos del soldat que, desenganxant-se de la terra a la qual s'havia confós, ofereix la punta de les seves balones.

Des de punta de dia fins al migdia duren aquestes batalles epiques que iniciaren, en declinar un esforç heroic, abatut per la superioritat, l'etapa d'una desventura que ha d'assenyalar i compensar la història amb pàgines de glòria per a un poble que sabé batre's.

Es el 31 de març, també, quan es presenta a les portes de Catalunya el mateix enemic que trepitja els drets inalienables del poble basc, que sacrificà amb ferotge rancúnia a homes i dones, que fou cruel en la seva victòria i desencadenà el terror i vessà la sang a torrents per terres nobles i lliures.

Es el mateix enemic: italians i alemanys; moros i espanyols renegats, servits de material estranger amb descarada impudència, per Itàlia i Alemanya. Igual teoria, la mateixa pràctica en el mètode, idèntic sistema. Però les conseqüències poden ésser les mateixes? No poden ésser-ho. No ho són. Euscadi, entre la multitud turmentadora dels seus

enemics en tenia un d'insuperable, decisiu, invencible: la Geografia. Euscadi era un territori aïllat i per tant el seu ajut significava un camí trágic de riscos, de perills i de sacrificis. Recordem aquella narració dramàtica d'Indaleci Prieto en la qual pintava, amb matisos exactes, l'aspaventable odíssea dels auxiliis que el Govern central destinava al poble invicte.

Amb tot, seria pueril que, confiat en una situació geogràfica i política que no fou la d'Euscadi i que creíem importantíssima però no decisiva, els catalans consideressin que encara no era arribat el moment de disposar-se a la defensa heroica i ferma, amb tots els elements, amb totes les arduïes i tots els entusiasmes. Aquest pensament ha de refusar-se.

L'exemple d'Euscadi, el seu record emocional, ha de marcar i fer dels nostres pobles i remoure tots els estímuls que calguin.

Davant la invasió estrangera, tot el poble basc s'agrupà entorn el seu Govern, d'una manera exemplar. Es borraren les diferències. L'esforç fou gegantí, la unió magnífica, íntima i sol.

Al cap d'un any s'han apreciat les conseqüències de la invasió amb tota la seva tragèdia. Han afectat a tots, a l'indiferent, al feble, al que es creia segur per una conducta obliqua. Ningú no s'ha lliurat. I és que no es tracta de conductes, ni de bones o males maneres. Són els sentiments els que entren en joc.

Són catalans, com a Euscadi eren bascos. És el substancial per a l'enemic: la vostra història, la vostra llengua, els vostres sentiments. La persecució i el terror, que el temps no aconseguí apagar a Euscadi, suposa un pàlid reflex d'allò que l'invasor faria a Catalunya, si el fet d'esser catalans, si una mil·lenària circumstància, molt llunyana encara, permetés que la desgràcia caligués aplanadora sobre un poble que sempre gaudi d'una magnífica llibertat.

Catalans! Recordeu els bascos. Tres mesos no foren suficients per a abatre la resistència d'un territori reduït, però testimoni d'èpiques gestes. Catalunya ha de multiplicar a roïssa resistència i prodigar l'heroisme.